



Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
Šibenik, S. Radića 81

GŽ R-81/2025-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorana Stošića, kao predsjednika vijeća, Ljudevita Zoričića kao člana vijeća i suca izvjestitelja i Ane Jeleč-Pecirep, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje Zagreb, Margaretska 3, OIB 02958272670, kojeg po punomoći zastupa zaposlenica Marijana Budiščak, dipl. iur., protiv tuženika: 1. Jasminke Đurić, OIB 37979980623, iz Sesveta, Dugoselska cesta 53, koju zastupaju punomoćnici Tajana Babić i Antun Babić, odvjetnici u Zagrebu, i 2. Bruna Dragutinovića, OIB 45672381362, iz Zagreba, Nova Ves 23, radi utvrđenja ništetnosti ugovora o radu, odlučujući o žalbi prvotuzene Jasminke Đurić izjavljene protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-1323/2023-35 od 10. srpnja 2025. godine, u sjednici održanoj dana 31. ožujka 2026. godine

presudio je

Odbija se žalba prvotuzene Jasminke Đurić kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu broj Pr-1323/2023-35 od 10. srpnja 2025. godine.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom se utvrđuje da je ništetan ugovor o radu sklopljen između tuženika, s početkom rada 6. kolovoza 2018. godine, te je naloženo tuženicima da tužitelju naknade parnični trošak u iznosu od 30,92 eura.

2. Protiv te presude žalbu je izjavila prvotuzena Jasminka Đurić (dalje: žaliteljica) zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da drugostupanjski sud uvažavanjem žalbe presudu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

2.1. Odgovor na žalbu nije podnesen.

3. Žalba nije osnovana.

4. Neosnovano žaliteljica u žalbi ističe da je prvostupanjski sud donoseći pobijanu presudu počinio relativno bitnu povredu odredba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11,

25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZPP) jer da je pravilnom primjenom odredbe članka 187. ZPP predmetnu tužbu trebalo odbaciti zbog pomanjkanja pravnog interesa tužitelja na podnošenje tužbe na utvrđenje, a s obzirom da nije stranka ugovora o radu, niti je to pravo tužitelja predviđeno posebnim propisom. Naime, pravilno prvostupanjski sud izvodi zaključak da je tužitelj temeljem odredbe članka 122. stavak 4. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“ broj: 10/13, 137/13, 98/19, 33/23 i 105/25, dalje: ZOZO), kao državno tijelo koje provodi obvezno zdravstveno osiguranje, ovlašten osporavati pred nadležnim sudom ugovor o radu koji je zaključen pod okolnostima navedenim u tom članku. Pod pojmom „osporavati“, po stavu ovog suda, zakonodavac je sigurno omogućio tužitelju kao nadležnom državnom tijelu da pod okolnostima slučaja zahtijeva pravnu zaštitu propisanu ZOZO, te bi preispitivanje da li je postavljeni zahtjev na ništetnost predmetnog ugovora o radu, po općim odredbama obveznog prava, bio prestrogi formalizam i u suprotnosti sa zaštitom koju ZOZO propisuje. Stoga, ovlaštenje tužitelja na podnošenje predmetne tužbe na utvrđenje i pokretanje postupka je u skladu s odredbom članka 187. stavak 2. ZPP jer je to posebnim propisom predviđeno.

4.1. Nije u pravu žaliteljica niti kada žalbom sadržajno ističe da je pobijana presuda donesena uz bitnu povredu postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP jer suprotno navodima žalbe ovaj sud ne nalazi da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, pa kako nisu počinjene navedene bitne povrede postupka koje žalbom ističe žaliteljica, a kako ovaj sud postupajući po odredbi članka 365. stavak 2. ZPP nije našao da je počinjena koja druga bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 2. ZPP, na koje pazi po službenoj dužnosti, to se žalba izjavljena zbog žalbenog razloga bitne povrede odredba parničnog postupka ukazuje neosnovanom.

5. Nije u pravu žaliteljica niti kada u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te da je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje ništetnim ugovora o radu sklopljenog između prvotuzene kao radnice i drugotuženika kao poslodavca s početkom rada 6. kolovoza 2018. godine.

6. Prema razlozima pobijane presude i stanja spisa predmeta proizlazi da je drugotuženik Bruno Dragutinović, registriran kao kućanstvo (bez poslovne aktivnosti) s više osoba sklopio ugovore o radu, među kojima i s žaliteljicom, čija svrha nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom, već isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja.

7. Žalbenim navodima kojima ističe da prvostupanjski sud nije cijenio kao dokaz iskaz žaliteljice u kojem je navela da je uistinu počela raditi kod Bruna Dragutinovića, prala vozila i tepihe, te da je nezadovoljan njenim radom potjerao je drugi dan od početka rada, žaliteljica nije dovela u sumnju pravilnost utvrđenja prvostupanjskog suda i zakonitost pobijane presude, jer ta činjenica (da je tužiteljica uistinu počela raditi i da je od strane drugotuženika kao poslodavca potjerana čime da je raskinut ugovor o radu) ne proizlazi iz nijednog drugog dokaza, tim više što je žaliteljica u svom iskazu navela da nije zahtijevala bilo kakvu zaštitu, kao ni isplatu plaće za ta dva dana koja da je radila, a za prijavu na zdravstveno osiguranje po osnovu tog rada da nije niti znala.

8. Nebitno za ovaj postupak je način na koji je ugovor o radu sklopljen, pisano ili usmeno, te način na koji je raskinut, sporazumno ili skrivljeno, već je bitno da li je ugovor sklopljen kako bi se njime ostvarila prava iz zdravstvenog osiguranja protivno odredbi članka 122. stavak 4. ZOZO, a što je prvostupanjski sud pravilno ocijenio.

9. Pravo tužitelja na osporavanje predmetnog ugovora kako je ranije rečeno proizlazi iz odredbe članka 122. stavak 4. ZOZO, a odredbom članka 322. Zakona o

obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) je propisano da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenim slučajima ne propisuje što drugo (članak 322. stavak 1. ZOO), da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba (članak 327. ZOO), da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi (članak 328. ZOO), da će ugovor biti bez učinka ako je nedopuštena pobuda bitno utjecaja na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati (članak 273. stavak 2. ZOO), da se odredbe o nedopuštenosti činidbe primjenjuju i na pobudu za sklapanje ugovora (članak 273. stavak 4. ZOO), da je ugovor ništetan ako je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva (članak 270. stavak 1. ZOO) i da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva (članak 271. ZOO).

9.1. Iz navedenih odredbi proizlazi da je nedopuštena pobuda (subjektivni pristup pri sklapanju ugovora) za koju su znale obje ugovorne strane protivna moralu, a time i ugovor ništetan u smislu odredbe članka 322. stavka 1. ZOO-a, da na razloge ništetnosti sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana stranka, te da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi.

10. Stoga, a kako je svrha sklapanje ugovora o radu između tuženika bila ostvarivanje ne pripadajućih prava iz zdravstvenog osiguranja žaliteljice, uz istovremeno svjesnu zloupotrebu pravila radnog odnosa, što su obje ugovorne strane znale, posljedice koje se reflektiraju na tužitelja na način da formalno prijavljenim radnicima, među kojima je žaliteljica priznaje ne pripadajuća prava iz zdravstvenog osiguranja na svoj teret i teret državnog proračuna, to je prvostupanjski sud pravilno zaključio da se radi o nedopuštenoj pobudi (činidbi koja je protivna prisilnim propisima /članak 10. Zakona o radu „Narodne novine“ broj: 93/14, 98/19, 151/22 i 46/23/ i moralu) i primijenio navedeno materijalno pravo kad je prihvatio tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti ugovora o radu sklopljenog između tuženika s početkom rada 6. kolovoza 2018. godine, isključivo u svrhu poništenja statusa osigurane osobe žaliteljice po osnovu tog ugovora.

11. Kako se nisu ostvarili žalbeni razlozi žaliteljice, a ni oni na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti to je žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti i temeljem odredbe članka 368. stavak 1. ZPP potvrditi pobijanu presudu, kako u odluci o glavnoj stvari, tako i u odluci o troškovima postupka, a u kojem dijelu žaliteljica posebno niti ne spori odluku prvostupanjskog suda, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

U Šibeniku, 31. ožujka 2026. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Goran Stošić

Broj zapisa: **9-30885-f60cc**

Kontrolni broj: **026a7-e0c70-acea0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.